

Poutník

Časopis OBCE UNITÁŘŮ v Brně č. 5/2001-37-VIII.r

(Vychází měsíčně, 100 Kč)

P O U T N Í K
Casopis brněnských unitářů
O B S A H čísla 5/2001 - KVĚTEN

Jarmila Plotěná: ÚVODNÍK	str. 1
Blahopřání k narozeninám (V. a VI.)	2
T.N.Hanh: List nezná žádný strach Překlad Dr.Bohumil Houser.	3
M.Mikota: Historická vzpomínání	5
Příběh jedné statečné cesty Překlad J.Plotěná,V.Oršulík.	6
Z unitářských zásad (CC XII,51).	7
M.Mikota: Unitářství v Indii	8
Náboženství a duchovní život (Redakce)	12
John Milton: Areopagita (úryvek)	14
D.Rúmi: Proč do Mekky tolik spěcháš?	15
O.Dušánek, Ivančice: Klid duše/zasláno/	16
Z myšlenek N.F.Čapka	17

Hans Sachs (1494-1576):



K V Ě T E N



Jaké znamení je v máji?
Dva, kteří si spolu hrají -
blíženci - ach, ti se mají.

Chodí si tančit, zpívat, hrát,
stačí zajít si do zahrad
a jen se dívat, a být rád,
že voní vzduch, že kvítka yoni
děti že po louce se honí,
a je tak pěkně jako vloni.

Vážení a milí čtenáři Poutníka

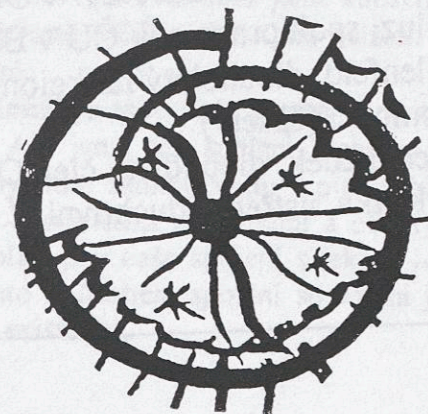
Máme tu krásný měsíc květen a s ním i naše programy. 5. května má výročí indický spisovatel blízký filozofii unitářů - Rabindranath Thákur, jehož dílo si připomeneme již 4. 5. v pátek na našem shromáždění. Vesák - svátek míru oslavíme jako každoročně, tentokrát 11. 5.

Promluva „Demokracie, svoboda a náboženství“ patří k cyklu úvah o unitářství (18. 5.), které budou pokračovat 25. května tématem zvláště zásadním „Unitářský monismus náboženství budoucnosti?“, to vše vždy v pátek jako obvykle na Radnické 4 od 17 hodin.

Na našem brněnském malém ústředí unitářů pokračují programy jako doposud - a to - v pondělí od 15 hodin relaxace - koncentrace - meditace br. Dr. Housera a ve středu vždy od 17 hodin mými semináři s hojným prostorem k diskusi a probírání duchovní tematiky. V jarním a letním období budou tato středěční setkání zaměřena nejen na sebepoznávání na duchovní cestě, ale též na zdravý životní styl.

Zájemci o výlety se mohou účastnit již tradičního otvírání studánek se ses. Dr. Škárovou, tentokrát se zpěvem a obřadem otvírání u studánky Prosba lesa u Babic.

Pěkný květen 2001 přeje všem unitářům a přátelům Poutníka



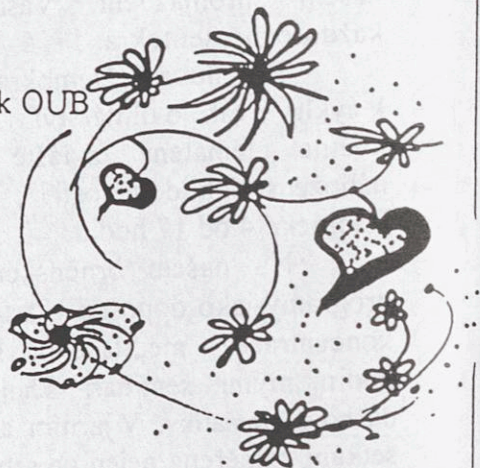
Rev. Jarmila Plotěná

BLAHOPŘEJEME

všem našim členům a přátelům, kteří se narodili v měsících
květnu a v červnu

a přeje jim nejen radostné jaro a léto, ale i mnoho zdraví v dalších letech
Jsou to

- 4.5. Nataša Hájková, Toronto, Canada
- 6.5. Věra Klasnová, Praha
Naděžda Světliková
Dr. Milada Škárová
- 8.5. Anežka Milada Kunzová
- 19.5. Vladimír Ventruba, knihovnik OUB
- 21.5. Tereza Mikotová
- 24.5. Stanislav Sychra
- 26.5. Zdenka Pazderová
- 7.6. Ludmila Šebestová
- 10.6. Dr. Eva Silvová
- 13.6. Miloš Horký
- 17.6. Rev. Jarmila Plotěná
Eliška Plotěná
- 23.6. Boňivoj Sedlák



NEZAPOMEŇME na ty, kteří v těchto měsících překročili
práh života:

- 18.5.1985 Josef Matyáš, pracovník ústředí (86letý)
- 21.5.1993 Svatava Heppová (48)
- 5.6.1980 Josef Dostál, předseda obce ČU v Olomouci
- 8.6.1981 Konrád Sluz, spolupracovník ČU v Brně (85)
- 10.6.1993 Václav Ulenfeld, dlouholetý funkcionář Obce
ČU v Olomouci (83letý)
- 11.6. JUDr. Rudolf Schmiedek, dlouholetý člen OUB
- 14.6.1993 Dr. Dušan Kafka, ústřední duchovní N.S.Č.U. (77)

LIST NEZNÁ ŽÁDNÝ STRACH THICH NHAT HANH přeložil dr. Bohumil Houser

Výňatek z knihy „Rozumět pomocí srdce“ (komentáře k Prajna paramitě – Srdeční sůtra) Theos Werlang Zürich 1989.

Jeden podzimní den byl jsem v parku zahloubán do pozorování velmi malého, ale krásného listu. List měl podobu srdce. Byl růžový a visel na větvičce připraven brzy spadnout.

Strávil jsem dlouhý čas s tímto listem a položil jsem mu mnoho otázek. Zjistil jsem, že list byl pro strom matkou. Obvykle myslíme, že strom je matkou a listy jsou jeho děti. Ale když jsem tento list pozoroval, zjistil jsem, že on je pro strom matkou. Šťáva, kterou berou kořeny ze země, sestává pouze z vody a minerálů, což je pro strom nedostatečné - a proto strom tuto šťávu rozděljuje do listů, které jsou zodpovědné s pomocí slunce za přeměnu ve šťávu výživnou.

Tak list vyživuje strom. Proto jsou listy pro strom matkou a poněvadž jsou spojeny ve svém klidu se stromem, je jejich spojení mezi sebou snadno patrné.

My již nemáme žádnou takovou vazbu, která by nás spojovala s naší matkou, ale když jsme byli v jejím těle, svazovala nás spolu dlouhá pupeční šňůra a kyslík i výživa pro naši potřebu přicházely tudy. Tato vazba byla přestřižena okamžikem narození a my jsme mohli začít rozvíjet iluzi, že jsme nezávislími. To je ovšem chyba, neboť ještě dlouho jsme museli spoléhat na naši matku a současně jsme měli ještě mnoho dalších matek, se kterými jsme byli ve spojení.

Země je také naše matka a mnoho pupečních šňůr nás s ní spojuje. Ale jsme též spojeni s oblaky, neboť kdyby jich nebylo, neměli bychom žádnou vodu k pití. Vždyť sestáváme z více než 70 % vody - souvislost mezi námi a oblaky tedy skutečně existuje. To rovněž platí pro naše spojení s řekou, lesem, dřevorubci a sedláky. Jsme tímto způsobem spojeni se všemi jevy vesmíru a jenom proto můžeme existovat.

Vidíš spojovací článek mezi tebou a mnou? Kdybys tu nebyl, ani já bych nemohl existovat. To je jisté. Jestliže to ještě nevnímáte, tak se podívejte lépe a jsem si jistý, že dojdete ke stejnému poznání. Toto nejsou žádné filozofické spekulace, musíte to skutečně vidět.

Zeptal jsem se listu, jestli se bojí, neboť byl podzim a většina listů již spadla. List odpověděl: „Ne, nebojím. Během celého jara a léta jsem byl velmi živý, pracoval jsem velmi tvrdě a pomáhal vyživovat strom a mnoho ze mě je v tomto stromu. Nemysli si, že jsem pouze tímto tvarem, neboť tvar listu je pouze malinký díl ze mě. Jsem celým stromem a vím, že se již nacházím uvnitř stromu a když padnu k zem-skému povrchu, budu i nadále vyživovat strom. Proto nejsem znepokojen tím, že opustím větev a padnu na zem. Budu stromu mávat a budu vědět, že se s ním brzy shledám.“

Náhle jsem zde poznal moudrost, která se podobá Srdeční sítě. Musíme vidět život. Neměli byste mluvit o životě stromu, nýbrž o životě v jednom listu a o životě v jednom stromu. „Můj život není nic, než život. Měli byste to vidět ve mně i ve stromu.“

Toho dne foukal lehký větřík a po chvíli jsem zahlédl jak list opustil větev a ve veselém tanci se přibližoval zemi. Zatímco se snášel, věděl že je stále součástí stromu. A byl velmi šťastný. Poznání jsem, že se od tohoto listu můžeme mnoho naučit. Neměl žádný strach. Věděl, že nic se nerodí a nic neumírá.

Viděl jsem lidi, kteří umírali v míru a s úsměvem na tváři, protože věděli, že zrození a smrt jsou jen vlny, které víří na povrchu moře. Zrození a smrt jsou jen následné obrazy v kaleidoskopu.

Je toho mnoho, čemu se můžeme naučit z jednoho mraku, z vody, z vlny, z listu a kaleidoskopu, jakož i ze všech ostatních jevů ve vesmíru. Když budete vše pečlivě pozorovat a ponoříte se do věci, tak odkryjete tajemství vzájemného pronikání všech jevů. A když ho odhalíte, tak již nebudete podrobeni strachu - strachu před zrozením a strachu před smrtí.

Zrození a smrt jsou jen myšlenky a představy naší mysli a nikoliv skutečnost sama. Je to jako s naší představou shora a ze spodu. Jsme si jisti, že ukazujeme vzhůru, když zvedneme ruku, a dolů když ukážeme opačným směrem.

Nebe je nahoře, peklo dole. Ale přece nám budou energií odporovat lidé, kteří žijí na druhé straně zeměkoule.

Vidíme, že myšlenka o nahoře a dole neodpovídá skutečnosti právě tak jako představa o životě a smrti. Prosim, dívejte se stále zpět a nakonec poznáte, že jste vždy již tady byli. Nechejte se sjednotit s oblakem, s vlnou, proniknout jí a tak poznat naši vlastní podstatu jako vodu a uskutečnit tak osvobození od každého strachu. Když to velmi hluboce prozkoumáme, tak překročíme zrození a smrt.

I zítra budu zde, ale vy budete muset být velmi pozorní abyste mne odhalili. Budu květinou nebo listem. Budu vás v těch tvarech zdravít. Když budete dostatečně pozorní, tak mě rovněž pozdravíte.

A já se z toho budu těšit.

HISTORICKÁ VZPOMÍNÁNÍ

Miloš Mikota

Narozeným v květnu jsme poblahopřáli. a to nejen členům, a i našim příznivcům, kteří naši činnost sledují a podporují.

Připomeňme si některé významné historické události, které jsou v tomto měsíci dost.

Hned 1. května nacházíme zprávu, že toho dne l. P. 1542 vydal Jan Kalenec svou „Knižku...“, ve které obhájí unitářské pojetí Boha dle bible (Jeden jest Bůh), které je dodnes základem pro unitářské církve v Maďarsku a v Rumunsku.

1. 5. 1881 se narodil P. Pierre de Chardin, S. J. (zemřel 7. 4. 1955) misionář v Číně, Mongolsku, Tibetu, Indii, Jávě, Barm, Japonsku, paleontolog, spoluobjevitel sinantropa, předchůdce i v USA (Vesmírné evangelium)
2. 5. 1519 zemřel Leonardo da Vinci
2. 5. 1925 zemřel český sochař Jan Štursa
3. 5. 1879 se narodila Alice Masaryková
4. 5. 1977 zemřel Karel Höger a v r. 1919 zahynul gen. M. R. Štefánik
5. 5. 1819 proslovil své slavné kázání „Unitářské křesťanství“

William Ellery Channing, „otec amerického unitářství“

6. 5. 1861 se narodil Rabindranath Thákur, indický básník a „unitář“
6. 5. 1879 se narodil akademik Bedřich Hrozný, orientalista
6. 5. 1924 zemřel Rabindranath Thakur
12. 5. 1820 se narodil Josef Mánes, a 1884 zemřel Bedřich Smetana
13. 5. 1923 zemřela Charlotta Garrig Masaryková, unitářka
14. 5. 1863 se narodil Vilém Mrštík, v r. 1931 zemřel Viktor Dyk
15. 5. 1880 se narodil sochař Jan Štursa, paní Ch. G. Masaryková byla pohřbena v Lánech
16. 5. 1868 položen základní kámen Národního divadla
17. 5. 1817 se narodil Debendranath Thakur, otec Rabindranatha
22. 5. 1772 narozen Ram Mohun Roy, spoluzakladatel Brahma Samadže, která se jako první asijská náboženská skupina připojila k IARF
26. 5. 1825 založena AUA (American Unitarian Ass.) v USA a v týž den British and Foreign Unitarian Association v Anglii



KAROL GRYZZ-ŠMILOWSKI

- PŘÍBĚH JEDNÉ STATEČNÉ CESTY -

Polští unitáři si letošního roku připomínají 42. výročí úmrtí výrazné osobnosti svého duchovního Reverenda Karola Grycz-Šmilowského. Narodil se roku 1885 ve Šmilovicích v rodině místního učitele. Studoval teologii ve Vidni, v Halle, Berlíně a v Lipsku. (Vikariát absolvoval ve Skočově. Jak zapálený polský vlastenec nemohl obdržet úřad luteránského probošta.)

Po vypuknutí I. světové války byl povolán do rakouské armády. Byl kaplanem v Olomouci a později kaplanem na ruské frontě. V listopadu 1918 v obrozeném Polsku se stal prvním evangelickým kaplanem v Polské armádě

Navštívil Blízký Východ. V roce 1931 pobýval několik měsíců v Palestině. Poznal rovněž Řecko a Konstantinopol. Plodem této cesty byla kniha „Ze země svatě novověké víry“, vydaná r. 1934 a považovaná za jednu z nejzajímavějších polských publikací o Izraeli. Při popisu Palestiny zařadil Karol Grycz reflexe na tema Ježíš, při čemž revidoval ortodoxní pojetí. Byl příznivcem liberální teologie. Nadchnul se racionalismem v náboženství Polských bratří (tehdejších polských unitářů)

Roku 1936 začal vydávat čtvrtletník „WOLNA MYSL RELIGIJNA“, v němž propagoval myšlenky polských unitářů - - vypovězených z vlasti nařízením sněmu z r. 1658. Na podzim roku 1937 svolal sjezd do Lodže, kterého se zúčastnilo více než 300 příznivců unitářských myšlenek

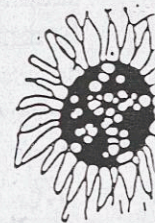
Za nacistické okupace byl hledaný gestapem. Ukrýval se v Procowicích v prostředí tamnějších unitářů. Po osvobození se mu podařilo společnost polských bratří zaregistrovat. Vedl Jednotu polských bratří (unitářů) až do své smrti.

Na žádost slezských unitářů, mezi nimiž bylo mnoho lékařů, požádal přátele v USA o pomoc formou zásilky léků, zejména penicilinu. Výsledkem této snahy byla americká charitativní mise Unitarian Service Committee s obrovskými záilkami léků. S touto unitářskou misí souvisí rovněž vybudování chirurgické úrazové nemocnice v Pickarcích v Horním Slezsku, v průmyslové oblasti, kde bylo mnoho pracovních úrazů v dolech a hutích. Vůdčím duchem této akce byl rovněž Karol Grycz, jehož zásluhou se moderně vybavené nemocnici dostalo i špičkových amerických specialistů.

V roce 1969 zesílil v Polsku stalinský totalitarismus, a tak američtí odborníci museli opustit zemi. Nechali za sebou dokonale fungující nemocnici, které se dodnes říká „americká“.

Za množství činnosti a práce odplatil stalinský režim obnoviteli polského unitářství devítiměsíčním vězením. Po propuštění působil Karol Grycz až do konce svých dnů jako pastor senior polských unitářů, kteří vděčně vzpomínají na jeho statečnou a obětavou životní cestu.

(Překlad z polštiny pořídili sestra Rev. J. Plotěná a bratr Vladimír Oršulík)



Z UNITÁŘSKÝCH ZÁSAD

Poznámka: Jen kdyby se lidé tímto řídili, nebylo by konfliktů

V unitářském katechismu, vydaném po prvé v roce 1605 v Polsku, čteme:

„Láska učí nás, že nikomu se nemá nijak ubližovat, dále, že hanění, pomlouvání, ovlivňování bližního, nevraživého a nesprávného podávání mínění druhých máme se vystříhat, naproti tomu, že naše slušnost, něha, mírnost má být známa všem lidem“

Jako nejpřísnější potrestání nepřítele připouštějí (tehdejší unitáři-sociniáni, „aby byl ignorován, avšak nepovažován za nepřítele, a aby mu zůstala cesta otevřena k bratrství“

Z článku v CC XII, 51

UNITÁŘSTVÍ V INDII



Na mnohých kongresech IARF jsem se v minulosti setkával s indickými unitáři. Teprve v roce 1993 jsem měl příležitost navštívit samotnou Indii, kde v městě Bangalore se konal kongres IARF. Tam jsem se tako dověděl, že unitáři jsou v Indii organizováni v několika regionech. Unitářská Unie severovýchodní Indie vydala malou brožurku o unitářství v Indii, s jejímž obsahem bych rád naše čtenáře alespoň stručně seznámil.

Autorem této brožurky je náš a můj přítel Devison Marbaniang, se kterým jsem se v minulosti setkával již v Holandsku, Japonsku, v Kalifornii a v Německu.

Unitářský svaz severovýchodní Indie byl založen 18.9.1887 v Jowai, v okrese Jaintia Hills Hajom Kissor Singhem, tehdy 22letým. Narodil se 15.6.1865. Ve svých 15 letech se připojil ke kalvinistické skupině křesťanů. Později dostal od přítele unitářskou literaturu Brahma-Samadž z Khasi Hills a to jej povzbudilo k tomu, že si začal dopisovat s významnými unitářskými spisovateli a kazateli, naposledy s Reverendem Dr. Jabez T. Sunderlandem z Ann Arbor v Michiganu, který jej povzbudil k založení unitářské organizace v Indii a když pak v roce 1896 Indii navštívil, pomohl mu vypracovat první Ústavu asociace unitářských sborů v Khasi Hills. Od roku 1893 byli tyto indiští unitáři organizačně spojeni s unitáři v Anglii, ale individuálně. Nyní se s novou ústavou všechny jednotlivé sbory spojily v Unitářskou jednotu. H. K. Singh sám ručně napsal zpěvník, při čemž čerpal jak z anglických, tak i z amerických zpěvníků, jejichž písně přeložil do své mateřštiny. V roce 1897 byl jmenován prvním unitářským duchovním v Khasi Hills Reverend David Edwards a jeho plat byl sponzorován Svazem Amerických Unitářských Žen. Jinak s indickými unitáři spolupracovali angličtí unitáři, jejichž duchovní i laikové často Khasi Hills navštěvovali. V roce 1930 zde pracoval anglický duchovní Rev. Magnus Ratter, který však tuto práci musel brzy opustit vzhledem ke svému

zhoršenému zdraví. V roce 1936 se zde ujala sociální, zdravotní a pedagogické práce Angličanka Annie Margaret Barrová, která zde strávila polovinu svého života. Věnovala se pochopitelně též výchovně vzdělávací činnosti a to ve všech střediscích Khasi Hills unitářského svazu. V současné době je v tomto svazu 26 místních skupin a obcí, které mají dohromady 4.895 členů, existuje tu Unitářský svaz mládeže a Unitářský svaz žen. O to se zasloužila hlavně Angličanka A.M. Barrová.

Unitářské obce jsou řízeny výbory, které jsou voleny jednou za 3 roky. Počet členů těchto výborů se liší podle velikosti obce či skupiny. Jowaiský výbor má 17 členů, menší sbory mají 7, 9 nebo 11 členů. Malé sbory vysílají do Ústředního výboru 2 členy, největší sbor (Jowaiský) může vyslat do Ústředního výboru nejvýše deset členů. Tak to stanoví Ústava unitářské unie Khasi Hills.

Ústava také stanoví, že každý sbor musí odvádět do Unie 50% ze všech peněžních sbírek. Unie pak rozděljuje peníze dle potřeby členským sborům na základě rozhodnutí finančního odboru. Pokud získané finanční prostředky nestačily pokrýt skutečnou potřebu a hostující návštěvníci z anglických a amerických obcí v rámci IARF zjistili jejich naléhavou potřebu, výbor IARF potřebnou finanční částku zajistil. Bez této pomoci by malé sbory v Khasi Hills nemohly ani existovat.

Také studentská ubytovna, vybudovaná nedávno v Jowai a která nese jméno Kong Barr (po zemřelé pracovnici a vychovatelce Annie Margaret Barrové, Kong znamená v khasi nářečí „starší sestru“), je podporovaná z IARF. V době kongresu IARF v Japonsku, kterého jsem se zúčastnil, bylo v kolejni budově JOWAI 14 studentů, ale v současné době jich bude jistě více, protože také počet škol se rozrostl díky podpoře IARF.

Škola H.K. Sigha v Jowai měla v době kongresu IARF v Japonsku již 86 žáků v 1. až 6. třídě a naplánovala již rozšíření na další

ročníky. Zástupkyně IARF Lucie Meijerová dala již k tomuto rozšíření souhlas.

Ještě několik slov o kostelíku, který si vybudovali unitáři v Jowai na vršku za městem. Původní jeho doškovou střechu neznámí pachatelé dvakrát zapálily. Poprvé stačili unitáři oheň uhasit, po druhé v roce 1918 již ne a tak vystavěli kostel nový. I když v té době byli khasijští unitáři velmi chudí, podařilo se jim vystavět kostelík nový a ten stojí dodnes. Jowaiský sbor má nyní více jak 500 členů. Jeho Sdružení žen se stará o mateřské školky a Jowai má i Ženský kooperační obchod, ve kterém ženy mohou nakupovat za levnější ceny.

Tiskovému odboru unitářského sboru v Jowai se podařilo vydat řadu tiskovin, brožurku se zprávami všech složek jowaiské organizace unitářů, ale i malou knížečku nazvanou BRAHMO DHARMA - Ideály a zásady. *OM Ekamevaditiam*. (Co věří Brahma Samaj?)

Jaké jsou naše ideály a principy?

Brahmo Samaj věří v jednoho Boha, který nemá dvojníka, který je tvůrcem, udržovatelem a obnovovatelem světa. Sám bez tvaru je všemohý, slitovný, silný a vševědoucí. Jeho láska a požehnání proniká celým vesmírem.

Brahmo Samaj neuctívá žádné zpodobeniny, symboly nebo vyrobené předměty jako boha.

Brahmo Samaj nevěří v kastovní systém.

Je naší povinností a výsadou snažit se uskutečňovat Jeho milost a laskavost tak jak se projevuje ve vnějším světě, v lidském životě, v lidské mysli a prohlubovat jeho realizaci vytvářením spolupráce s Ním.

Brahmo Samaj nepřijímá žádná písmena jako neomylná a jako jediné prostředky spásy, ale respektuje je jako zdroje duchovní zkušenosti mudrců a sadhaků různých dob a různých kultur.

Brahmo Samaj nepřijímá žádného prostředníka mezi člověkem a Bohem, a také žádného jediného neomylného guru, ale věří, že každý člověk může uctívat Boha v duchu a v lásce a může mít přímý kontakt s všeslitovným Otcem, jestliže uctívátel dosahuje svatosti a

čistoty ve svém životě, když se osvobodí od poklesků a hříchu pokáním a když se modlí k Bohu s úctou, pokorou a s opravdovostí

Brahmo Samaj se domnívá, že opravdové uctívání nespočívá ve slepém vykonávání obřadů, ale v hluboké a trvalé víře v Boha, když se člověk stane opravdovým bhaktim a koná Jeho vůli ve všech záležitostech svého života.

Brahmo Samaj věří, že duchovní život spočívá na konání dobra a v uskutečňování pravdy a lásky a čistoty v každé chvíli našeho života.

Brahmo Samaj usiluje o to, aby všichni nejen akceptovali otcovství Boha a bratrství člověka jako ideály života ale aby je také uskutečňovali vážně a důkladně ve svém životě a aby přijímali ostatní lidi jako své bratry a sestry bez ohledu na barvu pleti, víru či kastu a tak se přičiňovali o jejich blaho s láskou a laskavostí.

Brahmo Samaj usiluje o to, aby všichni praktikovali *dharmasadhana*, duchovní usilování nikoli množstvím obřadů, ale čistotou a svatostí života, *bhakti* - úctou - a vděčností všeslitovnému Otcovi a láskou a nesobeckou službou pro blaho všech.

Toto jsou ideály Brahma Samaje: víra v Boha, láska a služba všem bytostem.

Jak se můžeme stát opravdovými Brahmaisty?

Jaká je metoda nebo cesta, která nám umožní uskutečňovat duchovní život?

Jedinou cestou je uctívání Boha.

Toto uctívání se však neuskutečňuje rituály, prozpěvováním manter, nikoli jejich precizní intonací, nikoli citováním Písem, ale omezenou oddaností Boží lásce a milosti se skromností a beobětováním.

Když Rammohun Roy popisoval *upasamu* ve své knize nazvané *EDANTAGRANTHA*, řekl:

„Láska k Bohu a k jeho bytostem a uskutečňování toho, co je k této lásce, to jsou hlavní metody upasany.“

Devendranath Tagore (t.j. Thákur, otec Rabindranatha) řekl: „Milování Boha a konání toho, co je mu milé, to je upasana.“

NÁBOŽENSTVÍ A DUCHOVNÍ ŽIVOT

Náboženství se úzce víže s pojetím t.zv. "duchovního života". Duchovní život je ve své podstatě "životem niterným", mentálním, subjektivním, a jako takový nebývá vždy příznivě přijímán a líčen. Bývá považován za nereálný, za fiktivní, za opomíjitelný, ne-li za nebezpečný pro život konzumní a funkcionální.

Filosof Machovec nazírá na "procesy lidského nitra" trochu jinak a uznává jejich realitu. (Kdyby nebyly reálnými, pak by nemohly ani existovat. Ale ony jsou, plně existují, a právě rozvojem a prací vnitřního života i ten náš život vnější nabyl a nebývá na bohatství, kráse a moci.!)

"...procesy lidského nitra, říká prof. Machovec - nejsou o nic méně "reálné" než třeba fyzikální zákony či pohyby planet. Jsou sice obtížnější "postřizitelné", zejména pomocí tradičních prostředků vědy, jsou nesporně mnohem subtilnější a složitější než např. zákony fyzikální, ale pro člověka jsou vlastně tím nejvýznamnějším vůbec a veškerá "objektivita" t.j. k "věcem" orientovaná věda sama o sobě nemůže vynahradit nepozornost k nim..."

Duchovní obrození světa bez navodění duchovního obrození života, aspoň u samých představitelů lidské kultury a civilizace, není dobře myslitelné. Někdo musí uvádět základní tón obrození, dáti mu "chut" a "silu" pravé duchovnosti, která nemá nic společného s pobožnostkářstvím a s fantasmagorií osob, stavšich se obětí bezvýchodného duchařství. Ale kde jsou tito lidé? Což je zapotřebí světu nových spasitelů? Nestačí mu ti, kteří zde již byli a stali se předmětem obdivu, utváření a víry?

Někteří církevní otcové tvrdí, že vzor nového duchovního lidství byl již lidstvu dán v osobnosti Mistra

Nazaretského Ježíše. Jini nám připomínají jim vlastní náboženský vzor a doporučují nám, abychom jej přijímali a následovali ho. Snažíme se respektovat jejich víru a jsme ochotni uznat velikost jejich spásných vzorů. Naše doba však vyžaduje konkrétnějších a přímých důkazů a projevů obsažnějšího, vyššího lidského života. Dnešní člověk chce "poznávat" a ne toliko "věřit". Nejde tak o "věřící" jako o "poznávající". Obrození je věcí poznání daleko více než věcí víry, a zcela určitě není věcí "věření", vyjadřujícího zcela pasivní postoj člověka vůči obrodu a pokrok přivozujícím snahám.

Záležitost "duchovního obrození" nutně uvádíme v souvislost se záležitostí získání "duchovního poznání". Kde není jednoho, není ani druhého.

Obrodit se a obrodit svět znamená: překonat daleko vyšším pojetím života a světa současný utilitářský, duchem prospěchářství a chtivosti bophatství a moci navoděný postoj člověka, jeho názory a jeho vkus, který je spíše nevkušem než projevem zdravého estetického citění a smyslu pro krásu a realitu.

Obrození nelze někým a někomu prostě "nadiktovat". Člověk se sám v sobě předělává z nitra. Zvenčí lze mu jen k tomu sebezdokonalení, seberealizování, pomáhat.

A tak je to s člověkem - bytostí individuální, tak je tomu i s lidskou společností: její obnovení a obrození, musí se dít z vnitřku na venek, z oblasti duchovní do oblasti vnější - materiální.

Přemýšleli jste o tom již někdy? Pociťovali jste onen vnitřní impuls a touhu po opravdovém duchovním životě?

Napište nám o svých duchovních zkušenostech.

red

John Milton /1608-1674

AREOPAGITIKA /úryvek/

„PRAVDA je v Písmu přirovnávána k tryskajícímu prameni, jestliže jeho voda nevytéká v trvalém sledu, promění se v blátivou tůň přizpůsobivosti a tradice.

Chlubíme se svým světlem, ale kdybychom se nedívali dostatečně moudře na samotné slunce, uvrhlo by nás do temnoty.

Světlo, které jsme získali, bylo nám dáno nikoli proto, abychom do něho stále zírali, ale abychom jím objevovali věci našemu poznání vzdálené.

Na základě toho, co známe, musíme hledat neznámé a klást pravdu k pravdě, jak ji nalzáme, to je zlaté pravidlo, platné jak v aritmetice, tak i v teologii, a v církvi vytváří nejlepší harmonii, nikoli nucenou a povrchní jednotu studených, neutrálních a vnitřně rozdělených myslí.“

„Kde je mnoho touhy po poznání, tam bude nutně mnoho diskutováno, mnoho psaní, mnoho názorů, neboť názory v dobrých lidech vytvářejí cestu k věděni.“

„Trochu šlechetné opatrnosti, trochu snášenlivosti jeden k druhému a nějaké to zrno dobrodušnosti by mohly působit při spojení těchto horlivců v JEDNOTU usilující o všeobecné a bratrské hledání pravdy, kdybychom se jen vzdali té církevní tradice vtěšňovat s v o b o d n ě s v ě d o m í a křesťanské svobody do kánonů a předpisů vytvořených lidmi!“

„Nad všechny s v o b o d y dejte mi s v o b o d u poznávat a s v o b o d n ě argumentovat podle mého s v ě d o m í.“

John Milton, velký anglický básník, publicista, sekretář vlády anglické republiky za Cromwella. V eposech „Ztracený ráj“ a „Ráj znovu nabytý“ je dovršitelem renezančního humanismu. Dr. Wilbur tvrdí, že byl původně arminianem, což bylo velmi blízké unitářství, ale po své smrti zanechal rukopis „O křesťanské doktríně“, objevený teprve v roce 1825, a ten dokazuje jasně, že John Milton byl u n i t á ř e m, stejně jako Sir Isaac NEWTON, John LOCKE a jiní.



Proč do Mekky tolik spěcháš?

*Řekli ti, že ON je tam?
Tvůj nejdražší, kterého hledáš,
blíže je než ty sám.*

*Nemá smyslu se vláčet
blíž větrným pustinám.
Poznej, kdo sídlí v tobě,
kdo zvolil si v tobě chrást.*

Džalál-ud-din-R ú m i

Čtenáři nám piší

KLID DUŠE

- Klid duše přinese klid i tělu -



Podle taoistického učení je vzrušení záležitosti srdce, hněv působí na játra, neklid ovládá slezinu a slinivku břišní, zármutek ničí plíce a strach se zažírá do ledvin.

Nepřiměřené vzrušení škodí tenkému střevu, pohlavním orgánům, srdci a cévám.

Hněv škodí nervovému systému, játrům a žlučníku.

Neklid a také nepřiměřená starostlivost vyvolává svalové napětí, škodí žaludku, slezině a slinivce břišní.

Přilišný zármutek škodí kostem, ledvinám a močovému měchýři.

Klid duše přinese časem i klid tělu!

A ještě něco pro klidný život.

Je třeba přijímat každý kopanec běhu života s poděkováním, protože vás zavede na jinou cestu - na cestu, která je vám stejně určena.

Takže není třeba žehrat na Osud.

Jenom na nás záleží, zda ony změny budou či nebudou pozitivní.

Když nikdy neprovedete nějakou lumpárnu, jestliže nikomu neublížíte, tak i k vám bude Osud obrácen vlídnou tvář. Nesmíte

ovšem nikomu závidět nebo být chamtiví.

Zaslal Otakar Dušánek, Ivančice

PODĚKOVÁNÍ

Redakce časopisu POUTNÍK děkuje všem členům a přátelům brněnské obce unitářů, kteří nám zaslali blahopřání k velikonočním K poděkování se připojuje bratr Miloš Mikota, který teč děkuje za přání ku svým 82.narozeninám a ke zvolení předsedou Obce unitářů v Brně



Smyslem života a všech proměn bytí jest nekonečný vývoj v Bohu, Jeho nekonečné tvoření a sebevyjadřování. Smysl života člověka jest v tom, aby bral podíl na tomto božím životě a vyjadřoval Boha podle stupně svého vývoje.

Z myšlenek Dr. N. F. Čapka

Víra v Boha:

Unitáři si uvědomují duchovní podstatu světa. Všechno fyzické prochází změnou, avšak duchovní podstata je neměnná. Tato věčná Podstata je v různých náboženstvích nazývána nejrůznějšími jmény, které však nemění skutečnost existence této Podstaty.



Náboženská víra a tradice

Unitáři věří v jednotu života, světa a lidstva, která vyplývá z poznávání Nejvyšší Pravdy. Tam, kde jsou tradice a dogmata v rozporu s touto Nejvyšší Pravdou, dávají unitáři přednost Pravdě, která je prvořadým směrem v jejich hledání



OBEC UNITÁŘŮ V BRNĚ

Radnická 4 - kinosál - 17 h. (pátky)

4.5 Rev. J. Plotěná: CESTA ČLOVĚKA (R. Thákur)

11.5 Dr. B. Houser: VESAK - svátek míru

18.5 Rev. M. Mikota: DEMOKRACIE, SVOBODA
A NÁBOŽENSTVÍ.

25.5 : Rev. J. Plotěná-M. Mikota:

UNITÁŘSKÝ MONISMUS
NÁBOŽENSTVÍ BUDOUCNOSTI?

Nové sídlo OUB, Staňkova 18a, III.p.

Pondělky: Dr. B. Houser: MEDITACE-RELAXACE-
KONCENTRACE 15-17 h

Středy: Rev. J. Plotěná: SEBEPOZNÁVÁNÍ NA
DUCHOVNÍ CESTĚ A ZDRAVÝ ŽIVOTNÍ
STYL 17 - 19 h

PROGRAM V PŘÍRODĚ:

8.5 úterý OTEVÍRÁNÍ STUDÁNEK

Studánka PROSBA I.ESA

svaz v 9.25 na hl nádraží. odjezd 9.47 do Babic

Další akce budou oznamovány na Radnické 4 vždy v pátek